

Fekete Gyula:

Főtitkári beszámoló az OEE július 17-i egri vándorgyűlésén

Mai vándorgyűlésünk egyik szakmai előadása nyomán azt vitatjuk meg, hogy az erdészek szakosításával miként segíthetjük, vihetjük előre a műszaki fejlesztést az erdőgazdálkodás területén. Engedjék meg ezért, hogy beszámolómat a műszaki fejlesztés egyes elvi kérdéseinek ismertetésével kezdjem, majd néhány szót szóljak arról, hogy e feladat érdekében *miként érvényesíthető a műszaki tudományos tájékoztatás és propaganda*. Egyesületünk társadalmi munkájában.

A műszaki fejlesztés céltudatos és többnyire igen sokoldalú, összetett műszaki-gazdasági tevékenység. Körébe tartozik a tudományos eredményeknek, a termelési tapasztalatoknak, valamint az ezeken alapuló találmányoknak, újításoknak a termelésbe történő bevezetése is. Szűkebb értelemben a műszaki fejlesztési tevékenység hozza létre közvetlenül a munkaeszközökben, a munkatárgyakban, a technológiákban és a termékekben megnyilvánuló műszaki haladást.

A műszaki fejlesztés a tudományos kutatás és az üzemszerű termelési tevékenység közé iktatódik, ezek között alkot összekötő kapcsolatot, határozottan el kell azonban választani a folyó üzemszerű termelési munkáktól.

A műszaki haladás természetesen nem korlátozódik és leszűkítve sem korlátozható csak az ipari termelésre, vagy csak a műszaki tudományok fejlődésére, eredményeinek felhasználására. Ez a leszűkítés és korlátozás súlyos tévedés lenne, amely előrejutásunkat fékezné. Lényegében és tartalmában is az erdőgazdálkodás fejlesztése is a műszaki fejlesztés részeként tekintendő. De az erdőgazdálkodás körében is helytelen volna csupán a gépesítéssel, erdőfeltárással, vagy az erdőrendezéssel összefüggő tevékenységet érteni a műszaki fejlesztésen. Gondolok itt például a biológiai elvekre alapozott erdőtelepítési és erdőnevelési módszerek bevezetésére, amelyek az új technológiák révén a műszaki fejlesztés erdészeti tényezői.

A műszaki fejlesztés a dolgozók műszaki műveltségének növelése, szakismeretük és tapasztalataik tervszerű gyarapítása nélkül nem valósítható meg. Mindez rendszeres képzés, továbbképzés, műszaki tájékoztatás és propaganda, valamint tudományos ismeretterjesztés formájában történik.

A mérnökök, kutatók, technikusok, erdészek, szakmunkások kiképzésük során bizonyos alapismereteket sajátítanak el, majd munkájuk közben gyakorlati tapasztalatokat szereznek. A tudomány és a technika, a termelés technológiája azonban rohamosan fejlődik. Napról napra új, tudományos és technikai eredmények, újabb termelési eljárások születnek.

A tudomány és a technika mai rohamos fejlődésének szakaszában általánosan felismert tény, hogy a fejlett műszaki és gazdasági színvonaltól elmaradnak és hátrányos helyzetbe kerülnek azok a vállalatok, intézmények, amelyeknek vezetői, dolgozói nem ismerik meg és nem alkalmazzák rendszeresen a szakmájuk területén felhasználható új, hazai és külföldi tudományos és műszaki eredményeket, termelési tapasztalatokat. Az ilyen vállalatok, intézmények elveszítik a kapcsolatot a korszerű technikával, s dolgozóik meglevő tudása egyre avultabbá válik, értéke csökken.

Eppen az előbb említett összefüggéseknek a felismerése készítette az erdőgazdaságok, vállalatok, intézmények vezetőit és nem utolsósorban a társadalmi szerveket, hogy létrehozzák és fejlesszék a tudományos és műszaki eredmények, a termelési tapasztalatok oktatáson kívüli formákban történő terjesztésének különféle szerveit, eszközeit és formáit.

Különösen nagy jelentőségűvé vált ez a kérdés most, a szocialista gazdasági rendszer rohamos fejlődése és a kapitalista rendszer feletti műszaki-gazdasági fölényének kialakítása időszakában.

Hazánkban az MSZMP Politikai Bizottsága 1960. évi júniusi határozata után komoly figyelmet fordítottak a műszaki tudományos tájékoztatás és propaganda kérdéseire. Igen fontos a politikai bizottságnak az a megállapítása, hogy a műszaki propagandát a műszaki fejlesztés szerves részének kell tekinteni, s érte nemcsak az országos hatáskörű szervek, vállalatok, intézmények vezetői, hanem a társadalmi szervek is felelősek. Ezek sorában tehát Egyesületünkre is komoly feladat hárul.

Eppen ezért szükséges, hogy az alapképzésen túl folyamatosan eljussanak a dolgozókhoz a legújabb tudományos és műszaki eredmények, termelési tapasztalatok, azok, amelyeket munkájukban, feladataik megoldásában hasznosítani tudnak, és amelyek a gyors fejlődés következtében még nem avultak el.

A műszaki tudományos tájékoztatás és propaganda úgy tekinthető, mint a műszaki szakismeretek oktatáson kívüli rendszeres ismertetésének formája: a tudomá-

nyos és műszaki eredmények, valamint a termelési tapasztalatok rendszeres tanulmányozása és tervszerű terjesztése.

Ezek után nézzük meg, hogy Egyesületünk mit tett a műszaki fejlesztés, valamint a műszaki tudományos tájékoztatás és propaganda érdekében.

Ez évi munkatervünkben a Szövetségünkől kapott irányelveket alkalmazva Egyesületünk sajátos munkaterületére, egyesületi munkánkat az erdőgazdálkodás fejlesztése érdekében mielőbb megvalósítandó feladatokra összpontosítottuk.

A műszaki fejlesztés érdekében Egyesületünk elnöksége *műszaki fejlesztési bizottságot* hívott életre. A bizottság alakuló gyűlésén az a nézet alakult ki, hogy ez a bizottság ne részletkérdésekkel foglalkozzék, hanem *tegyen javaslatot a távlati fejlesztés irányára és az annak érdekében megoldandó feladatokra*. A bizottság a műszaki fejlesztés szempontjából koordinálja az egyes szakosztályok munkáját és adjon részükre irányelveket a fejlesztés érdekében.

Munkatervünkben fontos feladatként irányoztuk elő az erdészeti műszaki fejlesztés egyes kérdéseinek a társegyesületekkel együtt végzendő komplex kidolgozását. Ilyen feladatok adódnak a Faipari Tudományos Egyesülettel, a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesülettel, a Magyar Hidrológiai Társasággal közös munkaterületeken. A kapcsolatokat felvettük, a bizottsági munkák folyamatban vannak.

Egyesületünk központjának és helyi csoportjainak a munkatervet eljuttattuk valamennyi szervünk részére, ezért ezek részletes ismertetésére most nem térek ki, a rendelkezésre álló időben inkább az elmúlt évi munkákról számolok be.

Az **ERDŐ szerkesztő bizottságának** jól szervezett munkája nyomán a szaklapunk betölti azt a rendeltetését, hogy a tudományos és technikai eredmények, termelési tapasztalatok szakszerű ismertetése révén az erdészeti szakemberek körében közkincsé váljanak.

Egyesületünk ez évben adja ki a Magyar Erdészettudományi Szemle második számát, a szerkesztő bizottság szerkesztésében. Ebben a kiadványunkban a legértékesebb erdészeti tanulmányokat jelentetjük meg, érdeklődési kör szerint orosz, angol és német nyelven. Kiadványunkat nemcsak az európai országok, hanem a távoli földrészek egyes intézményeihez, szakembereihez is eljuttatjuk. A világ minden tájáról elismerő leveleket kaptunk, kezdeményezésünk tehát sikerrel járt. A magyar erdőgazdálkodás fejlődéséről, a szakmai tudományos munka eredményeiről így külföldön is széles körben tudomást szereznek. Ezen kiadványunk további számait is igénylik és érdeklődéssel várják.

Szervezési bizottságunk rendszeresen vizsgálja az egyesületi munka hatókörét, valamint az egyesületi munka társadalmi hatása fokozásának lehetőségeit, egyben kidolgozta az aktív tagság bővítésre irányuló szervezési intézkedéseket. Szervezési bizottságunk tagjai rendszeresen felkeresik csoportjainkat és az említett szempontok szerint nyújtanak segítséget a munkatervben vállalt feladataik megvalósításához.

Oktatási bizottságunk társadalmi javaslatokkal segítette az erdészeti oktatás egyes kérdéseinek megoldását. Megvitatta és összeállította az Erdészeti és Faipari Egyetem erdőmérnöki kara oktatási tervére vonatkozó javaslatát. Rendszeresen foglalkozott az oktatási reform végrehajtása során felmerülő problémákkal, ezek körében az erdészeti szakközépiskolák kérdéseivel is. További folyamatos feladata az erdőmérnök- és erdésztechnikusnők helyzetének a vizsgálata, továbbá az erdészet területén kívül dolgozó erdőmérnökök kataszterének a felfektetése.

Külgügyi bizottságunk munkájával kapcsolatban számolok be Egyesületünk külföldi kapcsolatairól. A baráti országok közül a lengyel társegyesülettel legszorosabb a kapcsolatunk. Ez év nyarára három-három erdészeti szakember cserelátogatását tervezzük az erdészeti munka és az erdőgazdálkodás kölcsönös tanulmányozására. Egy kiküldötttel képviseltetjük magunkat a lengyel társegyesület által ez év őszén rendezésre kerülő erdészeti gépesítési konferencián. Egyesületünk kiküldötte részt vett az NDK-ban rendezett erdészeti szabványosítási konferencián.

Hasonlóan jó a kapcsolatunk a jugoszláv társegyesülettel is. Májusban hazánkban járt a szlovéniai erdészeti egyesület 30 tagú küldöttsége önköltségi alapon. Ennek viszonzásaként augusztus második felében rendeznek számunkra egy szlovéniai erdészeti tanulmányutat, amelyen ugyancsak önköltséges alapon 30 tagtársunk vesz részt. Az osztrák erdészeti egyesülettel is felvettük a kapcsolatot. Ennek eredményeként a hónap elején hazánkban járt *Philip Thurn* erdőmester, az osztrák erdészeti egyesület elnöke, akivel megbeszéltük további kapcsolataink kiépítésének lehetőségeit.

Központi szakosztályaink munkájáról a következőkben számolok be.

Az erdőgazdálkodáshoz és ezzel együtt az erdészeti műszaki fejlesztéshez nélkülözhetetlenül szükséges az erdészeti gazdaságtani kérdések kidolgozása. Ezzel a feladattal az *erdészeti gazdaságtani szakosztályunk* rendszeresen foglalkozik. A munka

során azonban tisztázódott az is, hogy a feladat összességét tekintve ez túlnő a társadalmi munka keretein, ezért a szakosztály javaslatot tett arra, hogy az Erdészeti Tudományos Intézet foglalkozzék erdészeti gazdaságtani kutatásokkal. Az Országos Erdészeti Főigazgatóságon kívül a javaslatot megtárgyalta a Tudományos és Felsőoktatási Tanács, a Pénzügyminisztérium, Országos Tervhivatal és elfogadták a munka fontosságára vonatkozó előterjesztést, egyben biztosították a pénzügyi feltételeket ahhoz, hogy az *Erdészeti Tudományos Intézetben külön osztály foglalkozzék erdészeti gazdaságtani kutatásokkal*. Erdészeti gazdaságtani szakosztályunk kérését támogatásom itt az erdőgazdaságok vezetőinek, hogy a személyi feltételek biztosításában támogassák az Intézetet.

A szakosztály foglalkozott továbbá az erdőgazdaságok új terv-felülvizsgálati és nyereségrészesedési rendszerének kidolgozásával. Ezzel az erdőgazdaságok tervezésének tárgyilagosabb alapokra történő helyezését kívánják elősegíteni. Ezt a munkát folyamatosan követik majd azok az összehasonlító vizsgálatok, amelyek eredményeként az erdőgazdaságok között fennálló nagyarányú szóródások kiküszöbölésére lehet majd a szükséges gazdasági és műszaki intézkedéseket megtenni.

Az *erdőfeltárási szakosztály* ülésein az Ausztriában, Svájcban, Franciaországban és a Német Szövetségi Köztársaságban erdőfeltárási tanulmányúton járt tagtársak számoltak be szakmai tapasztalataikról, és összefoglalták mindazt, amit a hazai gyakorlatban célszerű és gazdaságos lenne megvalósítani.

Az *erdőművelési szakosztály* megvitatta dr. Babos Imre által a bugaci erdészetben végzett termőhelyterképezés különböző módszereit, továbbá a Felső-Duna árterén a papírfá-szükséglet növelése érdekében sűrű hálózathoz telepített, különböző korú nyárállományok további nevelésének módját és állást foglalt az egyes állományok vágásra történő besorolásának kérdésében.

A szakosztály megvitatta továbbá a dr. Majer Antal és dr. Gál János által összeállított erdőművelési, valamint erdőtelepítési és fásítási szakkifejezéseket és javaslatot tett ezek kiegészítésére, módosítására. A szakosztály tapasztalatcserét rendezett a Tanulmányi Erdőgazdaság rotontj érdeinek átalakítása kérdésében, továbbá Visegrádon és környékén az erdő esztétikája és annak erdőművelési vonatkozásai tárgykörben.

Szakembereink körében számosan foglalkoznak erdészettörténeti kutatásokkal. Ezek a kutatások eddig főként egyéni ötletből adódtak, s bár az eddigi munkából is több értékes tanulmány született, a koordinálás hiánya miatt az erdészettörténeti kutatás nem volt szervezett. Az elnökségünk határozatának megfelelően életrehívott *erdészettörténeti szakosztály* ezt a hiányt pótolja. Egyrészt irányt mutat a kutatóknak, másrészt a kutatási módszerek széles körű ismertetésével segíti ezzel foglalkozó tagtársaink munkáját. A szakosztály tagjai vállalták, hogy összegyűjtik az Egyesületünk 100 éves története megírásához szükséges anyagot.

Eddigi *fásítási szakosztályunk* társadalmi munkáját kiterjesztette az erdészeti szakmai irányítás területére is. Szükség volt erre azért, mert az erdőgazdaságok üzemi kezelésén kívüli erdőkben folyó gazdálkodás számos olyan kérdést vet fel, amelynek eredményes megoldásához a társadalmi erők összefogása is szükséges. A szakosztály hathatós segítséget nyújtott a termelőszövetkezeti erdőfelelősök részére összeállított erdőgazdálkodási alapismerteti kézikönyv tématervének megállapításához. Több ízben foglalkozott a szakosztály az erdészeti szakmai irányítás megvalósításának kérdéseivel.

A közérdekű erdőtelepítési és fásítási technológiai utasítás tématervére a szakosztály tett javaslatot, egyben rendszeresen foglalkozott a fásítási tömegmozgalom kiterjesztésére irányuló társadalmi munkával. Ezzel a témával kapcsolatban közönetet kell mondanom Egyesületünk nevében dr. Gál János elvtársnak, Egyetemünk rektorának. A közérdekű erdőtelepítés és fásítás feladatainak megvalósításában számottevő segítséget jelent az, hogy az Egyetem tanárai és oktatói vezetésével az Egyetem KISZ fiataljai Győr-Sopron megye több járására és egyéb területekre is elkészítették a községhatáros fásítási terveket. Ezek a tervek nagyban hozzájárulnak az erdőtörvény és a földvédelmi törvény sokat vitatott eredményes végrehajtásához is.

Az *erdőrendezési szakosztály* az erdőterület-rendezés kérdéseivel és az erdőrendezés fejlesztésére vonatkozó javaslatok kidolgozásával foglalkozott. Az erdőterület rendezésével kapcsolatban főként a gyakorlatban felvetődött problémákat vitatták meg. Elsősorban a mérési, terület-meghatározási problémák kerültek előtérbe. Az erdőrendezés-fejlesztés terén időszerűségénél fogva az erdészeti fotogrammetria fejlesztését vitatták meg. Ezenkívül megtárgyalták a gépi adatfeldolgozás és az erdészeti termőhely-feltárás bevezetésének lehetőségeit, valamint a kézi lyukkártyás irodalomrendezést és a legújabb rendszerű grafikus fatermelési táblák használatának módját.

A gépesítési szakosztály a kötélpályás anyagmozgatás, a Stihl-Contra motorfűrész alkalmazása, a sodronykötélfonás, az egytonnás vagonrakó transzportőr munkatechnológiája és a traktoros közelítés tárgykörben eredményes tanfolyamokat szervezett. Továbbképző tanfolyam anyagot állított össze a szakosztály a szállítható hosszban történő anyagmozgatás és az ERTI 1962-típusú fogatos közelítő kerékpár alkalmazása címmel. A szakosztály tagjai segítséget nyújtottak egyes erdőgazdaságoknál felmerülő gépesítési problémák megoldásához. A szakosztály foglalkozott a gépi kergezés kérdéseivel és javaslatot tett az OEF-nak az Adamkó—Kovács—Pálista-féle kergező géptípus általános bevezetésére.

Az erdei vasutak szakosztálya kezdeményezte az erdei vasutaknál a betonlajak használatát, a vegyszeres gyomirtás bevezetését és a hosszúsínesítést. Mindhárom javaslat számottevő megtakarítással jár. Összeállította továbbá a szakosztály a pályafenntartási tanfolyam anyagát.

A mikológiai szakosztály gondos, körültekintő munkával hetenként rendezett előadásokat, vitadélutánokat, amelyeken a mikológia széles területét felölelő témákat tárgyalnak, vitáltak meg. Az elmúlt évben ez a szakosztályunk tartotta legtöbb ülését. Munkájából ki kell emelni a gombamérgezések megelőzése érdekében szervezett ankétot, a gombaszakértői tanfolyamot, a gombászati vándorgyűlést és a tanulmányutakat.

Helyi csoportjaink munkáját a számszerű adatok tükrében ismertetem, hangsúlyozva, hogy ezek az adatok természetesen nem jelenthetik egyben a társadalmi munka tartalmát és minőségét, de bizonyos mértékben mégis fokmérői csoportjaink aktivitásának. Az elmúlt év alatt csoportjaink 220 különböző összejevetelt — tanfolyamot, ankétot, tapasztalatcserét, szakmai továbbképző előadást, klubdélutánt — rendeztek. Legtöbb — 26 — rendezvénye volt szegedi csoportunknak, ezt követi a szombathelyi csoport 20, a pécsi 15, a soproni 14, a győri és tatabányai 13, a bajai 12, és az esztergomi 11 és a nagykanizsai és a keszthelyi 10—10 rendezvénnyel. Többi csoportunk 10-nél kevesebb összejevetelt rendezett. Gyulai csoportunktól egyetlen megmozdulásról sem kaptunk tájékoztatást.

Egyesületünk tagsága 4400 főnyi taglétszámmal hatalmas szellemi kapacitást képvisel. A társadalmi munka ebben rejlő hatalmas lehetősége azonban nem jut eléggé kifejezésre. Engedjék meg, hogy rámutassak azokra a formákra, amelyek keretében tagságunk hasznosabban kifejezhetné társadalmi tevékenységét.

Az ankétok kiesszámú meghívottból álló, időszakonként megismétlődő összejevetel, amely az erdőgazdálkodás fejlesztésére vonatkozó egy-egy téma néhány kérdését dolgozhatná fel. Az ankétok inkább vita jellegű tanácskozás. Ankétokat általában nem tisztázott kérdésekről tartanak, úgy hogy a vitaindító előadás jól megfogalmazott és vitaalapul szolgáló témákat tartalmaz, amelyhez szervezett és spontán hozzászólások kapcsolódhatnak. Lényeges az, hogy az ankétokon elhangzottakat, a vita eredményét egy kijelölt bizottság összefoglalja.

A klubdélutánok, esték szűkebb kört érintő, közvetlen formájú összejevetelek. Jellegzetességük a szabad előadási forma, továbbá az, hogy a vitát előre nem szervezik meg.

A szakmai továbbképzést szolgálják az előre összeállított előadássorozatokból álló tanfolyamok, az egyes szakmai előadások, tapasztalatcserék, bemutatók.

A gyakorlati munka szempontjából igen hasznos az egyes témák részletesebb kidolgozására szervezett munkabizottságok tevékenysége. Ennek a formának kiterjedtebb szervezésére szeretném felhívni csoportjaink vezetőségének figyelmét. Kevés számú aktív szakember bevonásával a munkabizottságok már több igen értékes javaslatot készítettek.

Beszámolóm elején említettem, hogy különösen az erdőtörvény végrehajtása során számos olyan kérdés adódik, amelyeknek megoldásába célszerű bevonni mezőgazdasági, gépesítési és vízügyi szakembereket is. Ennek a komplex munkának a ki-fejlesztésére a MTESZ intéző bizottságok számottevő segítséget nyújthatnak helyi csoportjaink részére azzal, hogy a társegyesületek bevonásával az egyesületi csoportok javaslata alapján megszervezik az ankétokat, vitadélutánokat. Arra kérem a csoportjainkat, hogy ahol intéző bizottság működik, ezt a lehetőséget használják ki. Már eddig is igen szoros kapcsolat alakult ki a szegedi, szombathelyi, soproni, győri, székesfehérvári, pécsi és a miskolci intéző bizottsággal. Kíváncsok, hogy csoportjaink ezt a kapcsolatot még jobban mélyítsék ki, ahol pedig az együttműködés még nem kielégítő, ott legyenek kezdeményezők az eredményesebb munka érdekében.

Egyesületünk életében ismételtelen felvetődik az erdészek problémáival való foglalkozás kérdése. Mint ismeretes, Egyesületünk tagságának többsége erdésztechnikus és erdész képesítésű. A lakóhelyi és munkaköri adottságok folytán az erdészek szakmai továbbképzésének biztosítása, valamint az egyesületi munkába való bevonása

veti fel e téren a legtöbb megoldatlan kérdést. Ezért határozta el elnökségünk, hogy ezekkel a problémákkal külön munkabizottság foglalkozzék, amelynek munkájától segítséget várunk ahhoz, hogy az erdészeinkben rejlő társadalmi munkaerő-tartalékot feltárhassuk.

Egyesületünk 1966-ban ünnepi alapításának 100 éves évfordulóját. Elnökségünk úgy határozott, hogy a jubileumi ünnepséget Sopronban rendezzük meg. Erre a jubileumra méltóképpen kívánunk felkészülni, ezért első lépésként a rendezésre külön *jubileumi főbizottságot* hívtunk életre, amelyben helyet foglalnak mindazon szervek, intézmények képviselői, amelyeknek a segítségét kérjük a jubileum rendezésével kapcsolatban. Elnökségünk és a főbizottság részére *Sallai Ferenc* elvtárs, soproni csoportunk elnöke részletes javaslatot állított össze. Ezt elnökségünk legutóbbi ülésén megvitatta, egyben állást foglalt abban is, hogy az ünnepséget követő napon tudományos ülésszakot rendezzünk, amelyen az erdőművelés, erdőtelepítés, fásítás, felhasználás, erdőfeltárás, gépesítés, műszaki fejlesztés, és az erdészeti gazdaságtan köréből hangzanak el majd előadások. A jubileumi ünnepségen külföldi meghívott vendégek részvételére is számítunk. A belső ünnepséget követően a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság területén helyszíni bemutatót rendezünk. Az előkészületek előrehaladásáról, majd a részletes programról Az *Erdő* hasábjain tájékoztatjuk folyamatosan Egyesületünk tagjait.

Egyesületünk könyvtára az elnökségi határozat célkitűzéseinek megfelelően végzi munkáját. A beszámolási idő alatt 347 kötettel, csaknem 10 ezer Ft értékben gyarapodott, s ezzel ma könyvtárunk 9388 kötettel, kereken 150 ezer Ft értéket képvisel. Az 1963. évi gyarapodási jegyzék katalógusa szerkesztés alatt áll, és előreláthatóan a harmadik negyedévben kiadásra kerül.

Öröndetes jelenség — és ez megítélésünk szerint a katalógusnak, valamint az évenként megjelenő gyarapodási jegyzéknek tulajdonítható — hogy helyi csoportjaink tagjai mind gyakrabban és egyre fokozottabban veszik igénybe könyvtárunkat. Az erdőgazdálkodás egyes témaköreit magában foglaló, vagy ismertető korszerű és a legújabb kiadású műveket egyidőben több tagtársunk is igényli. Ezeket az igényeket a kérés időpontjában nem tudjuk mindig kielégíteni a kért művek példányszáma miatt. Az igénylés sorrendiségének betartása mellett azonban a kölcsönzési idő korlátozásával igyekszünk a kéréseknek eleget tenni.

Előfordult esetekből kifolyóan ez úton is tájékoztatom csoportjaink küldötteit, hogy Egyesületünknek központi könyvtára van, amely beszerzéseit az évenként előirányzott költségvetésből fedezi. Nincs módunk arra, hogy helyi csoportjainknál fiókkönyvtárakat létesítsünk. Annak azonban nincsen akadálya, hogy a központi könyvtár állományában még nem szereplő hazai és külföldi szükséges szakkönyveket csoportjaink kérésének figyelembevételével javaslataik alapján központilag beszerezzük és azokat áttanulmányozásra az igénylő csoportok részére fél-, vagy esetleg egyéves időtartamra is kikölcsönözzük. Csoportjaink ez irányú javaslatait szívesen vesszük, de kérjük, hogy igényléseiket évenként augusztus hó végéig terjesszék elő, hogy az anyagi kereteket is időben meg tudjuk tervezni.

Könyvtárunkkal kapcsolatban még egy számot szeretnék közölni arról, hogy három világrász 56 államával állunk cserekiadvány-kapcsolatban, tehát érdeklődő tagtársaink részére a külföldi szakirodalom sok műve is rendelkezésre áll.

Nem volna teljes e beszámoló, ha nem emlékeznénk meg arról a támogatásról, amit az Országos Erdészeti Főigazgatóságtól, személy szerint *dr. Balassa Gyula* miniszterhelyettes elvtárstól mind anyagi, mind erkölcsi vonatkozásban kapunk. Kérjük, hogy támogassa továbbra is Egyesületünket.

A MTESZ-szel való kapcsolatunk is a legjobbnak mondható. Számos esetben kapunk hasznos iránymutatást, javaslatot társadalmi munkánkhoz. Kérésünk erről a helyről is csupán az lenne, hogy az egyre növekvő adminisztrációs munkánk hiánytalan elvégzése érdekében segítséget kaphassunk függetlenített apparátusunk meg erősítéséhez.

A szakszervezettel való kapcsolatunk kimélyítésére mindkét részről történt kezdeményezés. Legutóbbi sikeres együttműködésünk Nyíregyházán az erdőtörvény és a földvédelmi törvény végrehajtása során mutatkozó problémák megvitatása volt. Ez az ankét egyrészt a gyakorlati munka végrehajtásához adott hasznos iránymutatást, másrészt felszínre hozta azokat a problémákat, amelyeket a törvény végrehajtása érdekében a hivatali szervezetnek meg kell oldaniuk.

Megvan tehát a készség és lehetőség arra, hogy az ilyen alkalmi együttműködésen túl szervezettebben munkálkodjunk azon, hogy az erdészeti szakemberekben rejlő, az általam már említett szellemi kapacitást minél nagyobb mértékben tudjuk a társadalmi munka keretében a műszaki fejlesztés és ezzel az erdőgazdálkodás fejlesztésének szolgálatába állítani.